

„2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów może na wniosek właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego podwyższyć dla niektórych grup inwestorów roczną graniczną kwotę nakładów na inwestycje nie scentralizowane limitowe ponad 100.000 zł.

3. Władze naczelne zatwierdzające preliminarze budżetowe jednostek budżetowych uprawnione są do zatwierdzenia kwot preliminowanych na inwestycje nie scentralizowane limitowe w 1953 r. w wysokości przekraczającej 100.000 zł dla tych jednostek, które w ramach liczb kontrolnych dla budżetu na rok 1952 zaplanowały na zakupy zaliczane w roku 1953 do inwestycji nie scentralizowanych limitowych więcej niż 100.000 zł.

4. Wartość jednostkowa inwestowanego przedmiotu mogącego stanowić oddzielną pozycję inwentarzową, planowanego w trybie inwestycji nie scentralizowanych limitowych, nie może przekraczać 100.000 zł”.

§ 2. W treści § 18 ust. 1 instrukcji Nr 93 w sprawie zasad i ramowego trybu sporządzania rocznych planów inwestycyjnych, stanowiącej załącznik do zarządze-

nia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 163 z dnia 20 maja 1952 r. w sprawie zasad i ramowego trybu sporządzania rocznych planów inwestycyjnych, po wyrazach „których koszt u jednego inwestora bezpośredniego nie przekracza” dodaje się wyrazy „w zasadzie”.

§ 3. Niedopuszczalne jest planowanie i realizacja w trybie inwestycji nie scentralizowanych limitowych nakładów inwestycyjnych na zakup maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza, stanowiących wyposażenie obiektów, realizowanych w trybie inwestycji scentralizowanych. Wyposażenie to zgodnie z zasadą obejmowania jednym tytułem inwestycyjnym wszystkich nakładów zawartych we wspólnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej powinno być planowane i realizowane w trybie inwestycji scentralizowanych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 grudnia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: w z. J. Kole

36

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 18 grudnia 1952 r.

w sprawie reorganizacji niektórych zrzeszeń prywatnego przemysłu.

Na podstawie art. 75 i 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. Nr 40, poz. 350) wraz z późniejszymi zmianami zarządza się, co następuje:

§ 1. Łączy się Ogólnopolskie Zrzeszenie Prywatnego Przemysłu Spożywczego, utworzone zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie powołania przymusowych zrzeszeń prywatnego przemysłu (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1185), i Ogólnopolskie Zrzeszenie Prywatnego Przemysłu Chemicznego i Różnych, powołane zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 4 grudnia 1950 r. w sprawie reorganizacji niektórych zrzeszeń prywatnego przemysłu (Monitor Polski Nr A-132, poz. 1665), które działać będą jako jedno zrzeszenie pod nazwą „Ogólnopolskie Zrzeszenie Prywatnego Przemysłu Chemicznego, Spożywczego i Różnych”.

§ 2. Członkowie połączonych w myśl § 1 zrzeszeń stają się członkami Ogólnopolskiego Zrzeszenia Prywatnego Przemysłu Chemicznego, Spożywczego i Różnych.

§ 3. Majątek oraz prawa i obowiązki połączonych zrzeszeń przejmuje Ogólnopolskie Zrzeszenie Prywatnego Przemysłu Chemicznego, Spożywczego i Różnych.

§ 4. W § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie powołania przymusowych zrzeszeń prywatnego przemysłu (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1185) skreśla się pkt 3. W zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 4 grudnia 1950 r. w sprawie reorganizacji niektórych zrzeszeń prywatnego przemysłu (Monitor Polski Nr A-132, poz. 1665) skreśla się § 2.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła: A. Żebrowski

37

PISMO OKÓLNE Nr 277 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1952 r.

w sprawie wykonania postanowień uchwały Nr 112 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. dotyczącej praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych jednostek budżetowych.

W związku ze zgłoszonymi zapytaniem co do stosowania postanowienia § 5 uchwały Nr 112 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-18, poz. 234) wyjaśniam, że wymagana tym postanowieniem zgoda jednostki nadrzędnej powinna być uzyskiwana przed mianowaniem lub przeniesieniem głównego (starszego) księgowego bądź przed zawarciem umowy o pracę, a przy zwolnieniu — przed dokonaniem wypowiedzenia stosunku służbowego

lub stosunku pracy. W piśmie nominacyjnym oraz w piśmie dotyczącym przeniesienia lub zwolnienia głównego (starszego) księgowego jak też w umowie o pracę należy zamieszczać odpowiednią wzmiankę o wyrażeniu zgody przez jednostkę nadrzędną.

Powyzszy tryb postępowania powinien być ściśle przestrzegany przez kierowników jednostek budżetowych oraz kierowników komórek kadrowych tych jednostek.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.